*Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії. 2026. Випуск 66, с. 87–100*
*Visnyk of the Lviv University. Series Philos.-Political Studies. Issue 66, p. 87–100*

**УДК 327(415:439):061.1ЄС**
**DOI https://doi.org/10.30970/PPS.2026.66.11**

# ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН РЕСПУБЛІКИ ІРЛАНДІЯ ТА УГОРЩИНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

**Маріанна Марусинець**
*Закарпатський угорський університет імені Ференца Ракоці II,*
*Науково-дослідний центр імені Тіводора Легоцькі*
*пл. Кошута, 6, 90200, м. Берегово,Україна*
*https://orcid.org/0000-0001-7366-9328*

У статті досліджуються особливості розвитку міжнародних відносин Республіки Ірландія та Угорщини в умовах сучасних глобальних трансформацій. Розглядається еволюція двостороннього співробітництва після завершення холодної війни, коли європейська інтеграція стала ключовим чинником інституціоналізації політичної, економічної та гуманітарної взаємодії між двома державами. Особливу увагу приділено ролі членства Ірландії та Угорщини в ЄС, яке забезпечило нові механізми координації зовнішньої політики, розширення торговельно-інвестиційних зв'язків і розвитку багаторівневого співробітництва.

Проведено порівняльний аналіз зовнішньополітичних стратегій двох держав. Показано, що Республіка Ірландія дотримується курсу на багатостороннє співробітництво, зміцнення міжнародного права, збереження політики військового нейтралітету та активну участь у діяльності міжнародних організацій, тоді як Угорщина поєднує участь у європейських та євроатлантичних структурах з акцентом на захист національного суверенітету, розвиток регіонального співробітництва та диверсифікацію зовнішньоекономічних зв'язків. Незважаючи на відмінності в окремих підходах до питань європейської політики, міграції, енергетичної безпеки та міжнародного порядку денного, двосторонні відносини зберігають стабільний і конструктивний характер.

Розкриваються основні напрями сучасного ірландсько-угорського співробітництва, зокрема політична взаємодія, економічна інтеграція, гуманітарні зв'язки, освітні та наукові обміни, культурна дипломатія, діяльність діаспор і розвиток публічної дипломатії. Окрему увагу приділено впливу цифровізації на трансформацію дипломатичної практики, розширенню інструментів публічної та цифрової дипломатії, а також ролі дипломатичних представництв у зміцненні міждержавних і міжсуспільних контактів.

Доведено, що відносини Республіки Ірландія та Угорщини являють собою стійку багаторівневу систему взаємодії, засновану на поєднанні національних інтересів і загальноєвропейських інтеграційних механізмів. Показано, що економічна взаємозалежність, гуманітарне співробітництво та інституційна підтримка ЄС забезпечують стабільність двостороннього партнерства навіть в умовах трансформації сучасної системи міжнародних відносин і створюють передумови для подальшого поглиблення співробітництва.

***Ключові слова:*** Республіка Ірландія, Угорщина, міжнародні відносини, європейська інтеграція, Європейський Союз, зовнішня політика, двосторонні відносини, економічна інтеграція, гуманітарне співробітництво, культурна та цифрова дипломатія.

**Постановка проблеми.** Сучасна система міжнародних відносин характеризується глибокими змінами, пов'язаними з процесами глобалізації, трансформацією світового політичного порядку, посиленням регіональної інтеграції та виникненням нових викликів міжнародній безпеці. У цих умовах особливий інтерес становить аналіз зовнішньополітичного розвитку малих і середніх держав Європи, які змушені адаптуватися до швидкозмінного міжнародного середовища. Актуальність дослідження полягає також у виявленні

© Марусинець М., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

особливостей розвитку міжнародних відносин Республіки Ірландія та Угорщини в умовах глобальних трансформацій, а також у визначенні чинників, що впливають на формування їхніх зовнішньополітичних стратегій.

Розвиток міжнародних відносин між Республікою Ірландія та Угорщиною є цікавим прикладом взаємодії двох малих європейських держав, історичний досвід яких значною мірою пов'язаний із боротьбою за політичне самовизначення та збереження національної ідентичності. Незважаючи на географічну віддаленість і відмінності в історичному розвитку, обидві країни демонструють певну схожість у процесах формування національної державності, що вплинуло на характер двосторонніх відносин і співробітництва в межах Європейського союзу (ЄС).

Угорщина та Республіка Ірландія мають низку подібних характеристик політико-економічного розвитку. Обидві країни належать до категорії малих відкритих економік, тісно інтегрованих у європейський ринок та інституційну архітектуру ЄС. Крім того, їхній історичний розвиток включає тривалі періоди боротьби за політичний суверенітет і національну ідентичність, що сформувало стійкі елементи політичної культури, засновані на цінностях представницької демократії та християнсько-демократичної традиції. Історичні й культурні паралелі між двома країнами нерідко підкреслюються дослідниками, які звертають увагу на взаємний символічний та інтелектуальний вплив, зокрема на постаті національних рухів XIX ст. і спільну християнську традицію Європи. У цьому контексті обидві країни можна розглядати як частини ширшого європейського культурно-історичного простору, у якому релігійні та політичні ідеї взаємно посилювали процеси формування національних держав [1].

Сучасні відносини Республіки Ірландія та Угорщини розвиваються в межах загальноєвропейських політичних та економічних процесів і характеризуються сталим двостороннім взаємодією. Обидві країни є членами ЄС, що створює інституційну основу для співробітництва у сферах економіки, освіти, науки та культури. Незважаючи на відмінності у підходах до окремих питань європейської інтеграції, двосторонні відносини зберігають конструктивний характер і спрямовані на розвиток взаємовигідного співробітництв [2; 3].

Ступінь наукової розробки проблеми. Попри наявність значної кількості праць, присвячених окремим аспектам історичного, політичного, економічного та культурного розвитку Республіки Ірландія й Угорщини, комплексне дослідження сучасних ірландсько-угорських відносин як прикладу взаємодії малих держав у межах ЄС залишається недостатньо розробленим.

Проблематика розвитку ірландсько-угорських відносин досліджується переважно в контексті історії національних рухів, зовнішньої політики держав, європейської інтеграції та культурної дипломатії. Історичні паралелі між Республікою Ірландія та Угорщиною, а також вплив угорського політичного досвіду на ірландський національний рух висвітлено у працях ірландського політичного діяча А. Гріффіта, угорсько-американського історика І. Деака, австро-американського історика Р. Канна, британських дослідників П. Пайна та Дж. Гатчінсона.

Зовнішньополітичний розвиток Республіки Ірландія досліджували ірландські політологи П. Кітінг, Б. Тонра, Дж. Коаклі, М. Галлагер, Е. О'Меллі та Т. Рейді, які аналізували особливості ірландської дипломатії, її європейський вимір і принципи міжнародної взаємодії. Особливості зовнішньої політики Угорщини, її взаємовідносини з ЄС та прагнення до збереження національної автономії розглядали угорський державний діяч В. Орбан, американська дослідниця С. Д. Денца та британський політолог Н. Ньюджент.

Сучасні аспекти двосторонніх відносин між Республікою Ірландія та Угорщиною висвітлюються переважно в матеріалах дипломатичних установ і офіційних структур.

Значний внесок у дослідження економічного, гуманітарного та культурного співробітництва зробили представники урядових установ Республіки Ірландія та Угорщини, а також дослідники культурної дипломатії та діаспоральних зв'язків.

Окремий напрям сучасних досліджень становить цифрова дипломатія, зокрема вплив цифровізації на діяльність дипломатичних представництв та трансформацію міжнародної комунікації. Цю проблематику досліджують автори, які аналізують роль інтернет-технологій, соціальних мереж і цифрових платформ у розвитку публічної дипломатії та формуванні міжнародного іміджу держав. Цифровізація розглядається як важливий інструмент адаптації дипломатичних місій до нових умов взаємодії між державами та суспільствами.

**Формулювання цілей статті.** Враховуючи актуальність дослідницької проблематики, основна мета статті полягає у всебічному аналізі основних напрямів міжнародної діяльності Республіки Ірландія та Угорщини, виявленні подібностей і відмінностей їхніх зовнішньополітичних підходів в умовах сучасних глобальних трансформацій.

**Виклад основного матеріалу.** Історичні зв'язки між Ірландією та Угорщиною мають тривалу традицію, що сягає Середньовіччя, коли між двома народами існували опосередковані релігійні, освітні та культурні контакти в межах ширшого європейського цивілізаційного простору. Незважаючи на відсутність інтенсивної прямої взаємодії, обидві країни розвивалися в подібних історико-політичних умовах, що характеризувалися прагненням до збереження національної ідентичності та політичного самовизначення в контексті домінування сильніших держав. У результаті сформувалися стійкі історичні паралелі та взаємний інтелектуальний інтерес, який у сучасній історіографії закріпився в інтерпретації Ірландії та Угорщини як держав зі зіставними траєкторіями національного розвитку [2].

У другій половині XIX ст. ірландсько-угорські зв'язки набули вираженого політико-ідеологічного змісту. Національні рухи обох країн, які розвивалися в умовах боротьби за розширення політичних прав і самовизначення, уважно стежили за досвідом один одного. Представники угорського національного руху, зокрема Л. Кошут, виявляли значний інтерес до діяльності лідера ірландського національного руху Д. О'Коннелла, розглядаючи ірландський рух як один із найбільш послідовних прикладів конституційної боротьби за національні права. Водночас ірландські інтелектуали та політики зверталися до угорського досвіду як до можливої моделі модернізації національного руху. Такий обмін політичними ідеями свідчив про формування своєрідного транснаціонального простору європейських націоналізмів, у межах якого національні рухи сприймали досягнення один одного не як ізольовані історичні події, а як елементи загального процесу формування сучасних європейських націй [2].

Угорський політичний досвід істотно вплинув на формування ідеології ірландського націоналізму початку XX ст. Найповніше його осмислив і адаптував до ірландських політичних реалій засновник партії «Шинн Фейн» А. Гріффіт, який у 1904 р. опублікував працю «Воскресіння Угорщини: паралель для Ірландії». У ній він обґрунтував можливість використання угорської моделі конституційної боротьби як прикладу для досягнення політичної автономії Ірландії. Угорська боротьба за автономію у складі Австро-Угорської монархії розглядалася ним не лише як історичний приклад успішної національної політики, а й як практична модель досягнення ірландського самоврядування [4].

Виходячи з подібності історичного розвитку Ірландії та Угорщини, А. Гріффіт стверджував, що угорський досвід може слугувати основою для вироблення ефективної політичної стратегії ірландського національного руху. На його думку, поступове розширення повноважень національних політичних інститутів, зміцнення власних державницьких

структур і зменшення залежності від центральної влади були більш дієвим шляхом досягнення державного суверенітету, ніж збройна конфронтація. Праця А. Гріффіта стала важливим теоретичним підґрунтям політичної програми партії «Шинн Фейн» і сприяла утвердженню в ірландській політичній думці уявлення про угорський досвід як одну з найбільш успішних моделей національного державотворення [4].

Особливе місце в концепції А. Гріффіта посідала стратегія «пасивного опору», розроблена Ф. Деаком після поразки Угорської революції 1848–1849 рр. Основу цієї стратегії становили відмова від співпраці з центральними органами влади, бойкот державних інститутів і збереження власних національних політичних структур [5]. Аналізуючи ефективність такої політики, ірландські націоналісти дійшли висновку, що послідовний інституційний опір може стати не менш дієвим інструментом досягнення політичних цілей, ніж революційна боротьба. Саме тому угорська модель справила суттєвий вплив на формування ідеології абстенціонізму, яка згодом стала одним із ключових елементів політичної стратегії партії «Шинн Фейн». Відмова від участі в британських державних інститутах поєднувалася з курсом на створення власних органів національного представництва, що значною мірою відтворювало угорський політичний досвід другої половини XIX ст. [6, с. 207–208].

Додатковим чинником, який посилив інтерес ірландських політиків до угорського досвіду, став Австро-угорський компроміс 1867 р., що продемонстрував можливість досягнення широкої автономії шляхом тривалого політичного тиску та переговорного процесу. Утворення дуалістичної монархії забезпечило Угорщині власну систему державного управління, парламент і значну самостійність при збереженні єдиної держави Габсбургів. Для ірландських політичних діячів цей приклад мав особливу цінність, оскільки підтверджував можливість еволюційного перетворення державного устрою без повного руйнування наявної політичної системи. Угорський досвід зміцнив уявлення про те, що послідовний розвиток національних інститутів може стати проміжним етапом на шляху до ширшого державного суверенітету. Таким чином, угорський досвід вплинув не лише на тактичні рішення ірландського національного руху, а й на формування його довгострокової політичної стратегії [7, с. 344–350].

Політична взаємодія Ірландії та Угорщини супроводжувалася існуванням значних культурно-історичних паралелей. В обох державах процеси формування національної ідентичності відбувалися в умовах протидії політичній і культурній асиміляції, що зумовило особливе значення національної мови, історичної пам'яті та культурних інститутів. Ірландське ґельське відродження та угорський національно-культурний рух виконували подібні функції консолідації суспільства й легітимації ідеї національної державності. В обох випадках культурна політика стала не лише інструментом збереження національної самобутності, а й важливим чинником політичної мобілізації, що підготував передумови для подальшого державного будівництва [8, с. 6].

У другій половині XX ст. історично сформовані культурні та політичні зв'язки отримали інституційне оформлення. Після подій Угорської революції 1956 р. Республіка Ірландія надала притулок 541 угорському біженцю, продемонструвавши готовність брати участь у міжнародних гуманітарних ініціативах і підтримку європейської солідарності. Цей епізод став важливим символом гуманітарного виміру двосторонніх відносин, який згодом доповнив їхній політичний зміст. Офіційне встановлення дипломатичних відносин між Республікою Ірландія та Угорщиною у 1976 р., а також відкриття посольств у Дубліні в 1991 р. і Будапешті в 1995 р. завершили процес інституціоналізації двостороннього співробітництва, створивши стійкі механізми політичного діалогу [2].

Після завершення холодної війни ірландсько-угорські відносини вступили в якісно новий етап розвитку, який визначався насамперед процесами європейської інтеграції. Якщо раніше взаємодія двох держав ґрунтувалася переважно на історико-культурних контактах і окремих політичних ініціативах, то з початку 1990–х рр. центральне місце посіло співробітництво в межах загальноєвропейських інститутів. Європейська інтеграція створила принципово нові механізми політичного діалогу, економічної взаємодії та координації зовнішньополітичних позицій, сприяючи інституціоналізації двосторонніх відносин. Республіка Ірландія послідовно підтримувала інтеграцію Угорщини до ЄС, розглядаючи розширення ЄС як важливий чинник зміцнення демократичних інститутів, політичної стабільності та економічного розвитку держав Центральної Європи. Вступ Угорщини до ЄС у 2004 р. став важливою віхою у розвитку двосторонніх відносин, оскільки перевів співробітництво на якісно інший рівень, за якого воно стало розвиватися не лише в межах національних зовнішньополітичних інтересів, а й у контексті реалізації спільної політики ЄС [2].

Водночас участь в інтеграційних процесах не призвела до повної уніфікації зовнішньополітичних підходів двох держав. Незважаючи на спільну інституційну належність до ЄС, Республіка Ірландія та Угорщина зберігають відмінні уявлення про пріоритети зовнішньої політики, роль наднаціональних інститутів і механізми забезпечення національних інтересів. Ці відмінності зумовлені як особливостями історичного розвитку держав, так і специфікою їхніх зовнішньополітичних традицій і національних стратегій.

Для Республіки Ірландія характерна послідовна орієнтація на багатостороннє співробітництво, зміцнення міжнародного права та розвиток механізмів колективного управління міжнародними процесами. Такий підхід є одним із базових принципів ірландської зовнішньої політики та визначає активну участь країни у діяльності ЄС, ООН та інших міжнародних організацій [9, с. 20]. Важливою особливістю зовнішньополітичного курсу Республіки Ірландія залишається політика військового нейтралітету. Не будучи членом НАТО, держава послідовно розвиває співробітництво у сфері міжнародної безпеки через участь у миротворчих операціях ООН, гуманітарних ініціативах і цивільних місіях ЄС. Такий підхід дозволяє Ірландії поєднувати збереження традиційного нейтрального статусу з активною участю у вирішенні актуальних міжнародних проблем [10; 11, с. 156]. Загалом сучасна ірландська зовнішня політика орієнтована на зміцнення міжнародного правопорядку, захист прав людини, підтримку сталого розвитку та розвиток стратегічного партнерства як із державами ЄС, так і зі США, які залишаються одним із ключових зовнішньополітичних партнерів країни [12].

Зовнішньополітична стратегія Угорщини формується на іншій концептуальній основі. Зберігаючи прихильність до членства в ЄС і НАТО, угорське керівництво останніми роками послідовно акцентує увагу на зміцненні національного суверенітету та розширенні самостійності під час ухвалення зовнішньополітичних рішень. Такий підхід відображає прагнення поєднати участь в інтеграційних об'єднаннях із максимальним збереженням автономії у формуванні та реалізації національної зовнішньої політики [13, с. 16]. Поряд із розвитком співробітництва в межах європейських та євроатлантичних структур Угорщина приділяє значну увагу зміцненню регіональної взаємодії в Центральній Європі, а також диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків шляхом розширення співробітництва з державами Азії та іншими ринками, що швидко розвиваються. Така багатовекторність розглядається угорським керівництвом як інструмент підвищення стійкості національної економіки та розширення зовнішньополітичних можливостей держави [14].

Незважаючи на наявні відмінності у зовнішньополітичних підходах, двостороннє співробітництво між Республікою Ірландія та Угорщиною продовжує послідовно

розвиватися, спираючись на прагматичні інтереси обох сторін і спільну інституційну основу членства в ЄС. На сучасному етапі ключового значення набуває економічна взаємодія, яка виступає одним із найбільш динамічних напрямів двосторонніх відносин. Обсяг взаємної торгівлі перевищує один мільярд євро щорічно, що свідчить про високий рівень економічної взаємозалежності та стійкий розвиток торговельно-інвестиційних зв'язків. Угорщина становить інтерес для ірландського бізнесу як один із найбільш перспективних ринків Центральної Європи, що має сприятливі умови для розміщення виробничих потужностей і реалізації інвестиційних проєктів [15].

Сучасний етап розвитку відносин між Республікою Ірландія та Угорщиною характеризується послідовним зміцненням двостороннього співробітництва у політичній, економічній, гуманітарній і культурній сферах. Незважаючи на відсутність спільного кордону та значну географічну віддаленість, обидві країни демонструють високий рівень взаємодії, який визначається не лише членством у ЄС, а й сформованими історичними передумовами співробітництва. Інституційне середовище ЄС створює сприятливі умови для розвитку двосторонніх контактів, забезпечуючи стійкі механізми політичного діалогу, економічної кооперації та гуманітарного обміну. Завдяки участі у спільних європейських інституціях Республіка Ірландія та Угорщина мають можливість координувати свої позиції щодо широкого кола міжнародних питань, розвивати галузеве співробітництво та розширювати взаємодію як на міждержавному, так і на суспільному рівнях.

Політична взаємодія Республіки Ірландія та Угорщини здійснюється переважно в межах інститутів ЄС, які формують основний інституційний майданчик для двостороннього співробітництва. Регулярна участь представників обох країн у діяльності Ради ЄС, Європейської ради, Європейської комісії та інших загальноєвропейських структур сприяє узгодженню зовнішньополітичних та економічних пріоритетів, а також розвитку співпраці з питань внутрішнього ринку, енергетичної політики, цифрової трансформації та сталого розвитку. Незважаючи на наявні відмінності у підходах до окремих питань європейської та міжнародної політики, обидві країни зберігають конструктивний характер двосторонніх відносин, заснований на принципах прагматизму, взаємної поваги та зацікавленості у подальшому розвитку співробітництва.

Суттєвий вплив на сучасний розвиток відносин Республіки Ірландія та Угорщини здійснюють глобальні виклики, серед яких особливе місце посідають міграційні процеси, енергетична безпека, зміна клімату та наслідки геополітичних конфліктів. Республіка Ірландія більшою мірою дотримується загальноєвропейських підходів до вирішення цих проблем, виступаючи за зміцнення механізмів колективного управління в межах ЄС [16, с. 10]. Угорщина займає більш обережну позицію щодо низки питань загальноєвропейської політики. Найбільш помітні відмінності проявляються у сфері міграційної політики, де Будапешт послідовно відстоює пріоритет національного контролю над міграційними потоками [17]. Водночас наявні розбіжності мають переважно політико-концептуальний характер і не здійснюють суттєвого негативного впливу на розвиток двостороннього співробітництва, яке продовжує ґрунтуватися на спільних зобов'язаннях, що випливають із членства двох держав у ЄС.

Одним із найбільш значущих напрямів ірландсько-угорського співробітництва є економічна сфера. Розвиток двосторонніх відносин значною мірою зумовлений участю обох країн у єдиному європейському економічному просторі, що забезпечує свободу руху товарів, послуг, капіталу та робочої сили [18]. Функціонування внутрішнього ринку ЄС створило сприятливі умови для розширення взаємної торгівлі, інвестиційної діяльності та виробничої кооперації, суттєво знизивши адміністративні й правові бар'єри у взаємних економічних відносинах.

За даними ірландської сторони, як зазначалося вище, обсяг двосторонньої торгівлі товарами перевищує один мільярд євро на рік, тоді як сучасні оцінки сукупного товарообігу товарів і послуг свідчать про його перевищення позначки у сім мільярдів євро щорічно, що відображає високий рівень економічної взаємопов'язаності двох держав і поступове поглиблення їхньої інтеграції у загальноєвропейський господарський простір [19]. Угорщина розглядається Ірландією як один із найбільш значущих економічних партнерів у Центральній Європі, тоді як ірландські компанії активно беруть участь у розвитку угорської економіки. В Угорщині функціонує понад сто підприємств з ірландським капіталом, які забезпечують зайнятість близько чотирьох тисяч осіб [2]. Найбільш активно співробітництво розвивається у будівельній галузі, фармацевтичній промисловості, клінічних дослідженнях, агропромисловому комплексі, секторі інформаційних технологій та інших високотехнологічних напрямах. Важливу роль у розширенні економічних зв'язків відіграє діяльність транснаціональних корпорацій, представлених на ринках обох країн, що сприяє модернізації окремих галузей економіки, розвитку інноваційного потенціалу та подальшому зміцненню виробничої кооперації.

Економічна взаємодія Республіки Ірландія та Угорщини розвивається у ширшому контексті їхньої участі у міжнародних економічних процесах. Республіка Ірландія є однією з найбільш відкритих економік світу та послідовно залучає іноземні інвестиції завдяки сприятливому податковому режиму, високому рівню розвитку інноваційного сектору та ефективній економічній дипломатії, яка виступає одним із ключових інструментів зміцнення її міжнародних позицій [20].

Угорщина, своєю чергою, також орієнтована на розширення міжнародного економічного співробітництва та диверсифікацію зовнішньоекономічних зв'язків. Особливого значення останніми роками набула стратегія «Відкриття на Схід», спрямована на розвиток торговельно-економічних відносин із Китаєм, Республікою Корея та іншими державами Азії [17]. Реалізація цієї стратегії відображає прагнення угорського керівництва розширити географію інвестиційного співробітництва та зменшити залежність від традиційних європейських ринків. Незважаючи на відмінності у пріоритетах зовнішньоекономічної політики, обидві країни розглядають міжнародну економічну інтеграцію як найважливіший чинник забезпечення сталого економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності національних економік і зміцнення своїх позицій у світовій господарській системі.

Поряд із політичною та економічною взаємодією важливим напрямом сучасних ірландсько-угорських відносин є гуманітарне співробітництво, яке охоплює освітню, наукову, культурну та суспільну сфери. Розвиток гуманітарного співробітництва значною мірою зумовлений членством обох країн у ЄС, що забезпечує свободу пересування громадян, розширення академічної мобільності та формування інституційних умов для реалізації спільних ініціатив.

На відміну від економічної взаємодії, орієнтованої переважно на торгівлю та інвестиції, гуманітарна сфера формує довгострокову основу двосторонніх зв'язків, сприяючи зміцненню міжсуспільних контактів, розвитку професійних мереж і розширенню спільного культурного простору. Загалом сучасний характер ірландсько-угорських відносин визначається поєднанням інституційної взаємодії в межах ЄС, економічної кооперації та сталого гуманітарного обміну, що забезпечує стабільність партнерства навіть за збереження відмінностей в окремих аспектах зовнішньополітичних підходів [3].

Важливим наслідком свободи пересування робочої сили в межах ЄС стало посилення міграційної мобільності, що сприяло формуванню в Республіці Ірландія помітної угорської громади та розвитку аналогічних транснаціональних зв'язків у зворотному

напрямі. Ці процеси супроводжуються розширенням освітніх, культурних і суспільних контактів, які посилюють міжкультурну взаємодію та формують стійкі горизонтальні зв'язки між суспільствами двох держав.

Найбільш динамічним компонентом гуманітарного співробітництва є освітня та наукова взаємодія, яка реалізується як у межах загальноєвропейських програм, так і через прямі міжуніверситетські зв'язки. Угорські університети традиційно залучають студентів з Республіки Ірландія, передусім за напрямами медицини, ветеринарії, музичної та гуманітарної освіти, тоді як ірландські університети беруть участь у програмах академічної мобільності ЄС і приймають угорських студентів та дослідників [3].

Розширення академічних обмінів сприяє не лише підготовці висококваліфікованих кадрів, а й формуванню стійких професійних мереж між науковими спільнотами двох країн. Спільні дослідницькі проєкти, участь у міжнародних конференціях та розвиток університетського партнерства посилюють наукову кооперацію, забезпечуючи трансфер знань і впровадження сучасних освітніх практик. У результаті академічна мобільність виступає одним із найбільш стійких інструментів довгострокового розвитку двостороннього співробітництва. Важливу роль у гуманітарній сфері відіграє культурна взаємодія, спрямована на зміцнення взаєморозуміння між суспільствами. Вона реалізується через діяльність культурних організацій та дослідницьких центрів, проведення спільних виставок, фестивалів і наукових заходів, а також через проєкти у сфері мистецтва та гуманітарних досліджень, що сприяють популяризації національної спадщини та розширенню культурного обміну.

Особливе значення має розвиток ірландистики в угорських університетах, що сприяє поглибленню наукового вивчення історії, літератури, мови та культури Республіки Ірландія й розширює гуманітарний діалог між державами. Водночас участь ірландських дослідників і культурних інститутів у спільних заходах в Угорщині зміцнює академічні та професійні зв'язки між науковими спільнотами двох країн [2].

Інституційну основу культурної та гуманітарної кооперації формують дипломатичні представництва. Посольство Ірландії в Угорщині, як зазначалося вище, функціонує з 1995 р. Воно координує розвиток політичних, економічних, освітніх і культурних зв'язків, виступаючи центром двосторонніх ініціатив [2]. Дипломатичні місії Угорщини в Республіці Ірландія забезпечують взаємодію державних структур, університетів, ділових кіл та організацій громадянського суспільства, розширюючи межі співробітництва за межі міждержавного рівня.

Додатковим чинником виступають міграційні процеси всередині ЄС, які посилюють транснаціональні зв'язки. Угорська громада в Ірландії, що налічує близько десяти тисяч осіб, сприяє розвитку суспільних ініціатив, збереженню культурної ідентичності та зміцненню соціально-економічних зв'язків між країнами [2]. Своєю чергою, громадяни Ірландії в Угорщині беруть участь в освітніх і культурних проєктах, сприяючи розвитку суспільної дипломатії та зміцненню міжособистісних контактів.

Загалом гуманітарне співробітництво між Республікою Ірландія та Угорщиною формує стійку соціальну основу ірландсько-угорських відносин, доповнюючи політичну та економічну взаємодію й забезпечуючи довгострокову стабільність двостороннього партнерства. Воно сприяє формуванню спільного гуманітарного простору в межах ЄС та зменшує залежність співробітництва від короткострокових політичних і економічних чинників.

Важливою особливістю сучасних відносин між Ірландією та Угорщиною є поєднання прагматичного підходу до розвитку двостороннього співробітництва зі збереженням самостійності зовнішньополітичних позицій кожної держави. Відмінності в оцінці окремих аспектів загальноєвропейської політики, насамперед у сфері міграції, енергетичної

безпеки та деяких питань зовнішніх зв'язків ЄС, не перешкоджають конструктивній взаємодії, оскільки обидві країни розглядають членство в ЄС як ключову інституційну основу для реалізації своїх національних інтересів і забезпечення сталого соціально-економічного розвитку [21, с. 80].

Перспективи подальшого розвитку ірландсько-угорських відносин пов'язані з розширенням інвестиційного співробітництва, поглибленням взаємодії у сфері інновацій і високих технологій, реалізацією спільних науково-дослідних проєктів, розвитком академічної мобільності та зміцненням гуманітарних контактів. Додаткові можливості відкриваються у сфері цифрової економіки, екологічної трансформації, охорони здоров'я та реалізації загальноєвропейських програм, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності держав – членів ЄС. Розширення співробітництва за цими напрямами відповідає стратегічним інтересам обох країн і сприяє зміцненню їхніх позицій у межах європейського інтеграційного простору.

Слід зазначити, що розвиток ірландсько-угорських відносин відображає ширші тенденції трансформації системи міжнародних відносин у Європі, у якій зростає значення багаторівневого співробітництва, що об'єднує міждержавні, регіональні та суспільні форми взаємодії. У цих умовах особливу роль відіграють не лише традиційні дипломатичні механізми, а й економічна дипломатія, науково-освітнє партнерство, культурні обміни та діяльність інститутів громадянського суспільства, які забезпечують стійкість міжнародних зв'язків незалежно від поточної політичної кон'юнктури.

Сучасний етап розвитку ірландсько-угорських відносин характеризується також високим рівнем інституціоналізації культурної дипломатії, у межах якої Посольство Ірландії в Будапешті виступає одним із ключових акторів формування стійких гуманітарних, освітніх і суспільних зв'язків між двома державами. У сучасних умовах культурна дипломатія стає важливим інструментом реалізації політики «м'якої сили», сприяючи популяризації національної культури, зміцненню міжнародного іміджу держави та розвитку довгострокових транснаціональних контактів [22].

Одним із пріоритетних напрямів діяльності дипломатичного представництва є підтримка ірландської діаспори та створення умов для збереження її культурної ідентичності. За даними Посольства Республіки Ірландія, в Угорщині проживає близько тисячі громадян ірландської держави, приблизно половина з яких зосереджена в Будапешті. Ірландська громада характеризується неоднорідним соціальним складом, об'єднуючи пенсіонерів, осіб, які перебувають у змішаних шлюбах, працівників міжнародних компаній, викладачів і студентів угорських університетів [23].

Незважаючи на порівняно невелику чисельність, ірландська діаспора є активною транснаціональною спільнотою, яка виконує функції суспільної та публічної дипломатії. Через діяльність громадських організацій і культурних об'єднань вона сприяє зміцненню позитивного сприйняття Ірландії в приймаючому суспільстві, розвитку міжкультурного діалогу та розширенню гуманітарних контактів. Центральне місце в суспільному житті посідає святкування Дня святого Патрика (англ. St Patrick's Day), який став найбільш впізнаваним символом ірландської культурної присутності в Угорщині. Важливу роль також відіграють Ірландсько-угорське ділове коло (англ. Irish-Hungarian Business Circle) та спортивні організації, передусім клуб гельського футболу «Budapest Gaels», діяльність яких одночасно сприяє збереженню національної ідентичності ірландців та їхній успішній інтеграції в угорське суспільство [23].

Особливого значення у двосторонніх відносинах набуває системна культурна дипломатія, що реалізується Посольством Республіки Ірландія через регулярні

культурно-просвітницькі заходи. Окрім святкування Дня святого Патрика, дипломатичне представництво організовує заходи, присвячені Дню святої Бригіди (англ. St Brigid's Day), Блумсдею (англ. Bloomsday) та Геловіну (англ. Halloween), який розглядається як сучасне продовження давнього кельтського свята Самайн (англ. Samhain). Ці ініціативи спрямовані не лише на популяризацію ірландської культури, а й на формування стійкого інтересу до її історичної та літературної спадщини. Особливе місце посідає свято Блумсдей, присвячене творчості Джеймса Джойса, яке є одним із найяскравіших прикладів використання літератури як інструменту культурної дипломатії. Додаткової символічної значущості цьому заходу надає наявність угорського контексту в романі «Улісс» (англ. Ulysses), що сприяє формуванню спільного культурного простору та зміцненню гуманітарних зв'язків між двома країнами. Важливим напрямом діяльності посольства також є підтримка книжкових і кіноклубів, співпраця з університетами та дослідницькими центрами, які вивчають ірландську літературу, історію та культуру. Така діяльність сприяє розвитку академічної дипломатії та формуванню стійкої інфраструктури ірландських досліджень в Угорщині [23].

Важливим елементом сучасних ірландсько-угорських відносин стає феномен так званої «зворотної діаспори», під якою розуміються громадяни Угорщини, які раніше проживали, працювали або здобували освіту в Ірландії та зберегли стійкі професійні, культурні й емоційні зв'язки з цією країною. Посольство Ірландії розглядає цю групу як важливий ресурс суспільної дипломатії, здатний виступати посередником у розвитку двостороннього співробітництва. Показовим прикладом культурного та підприємницького обміну є відкриття в Будапешті пекарні «Arán» угорськими підприємцями, які повернулися після тривалого проживання в Ірландії. Цей приклад демонструє перенесення підприємницьких моделей, гастрономічних традицій та елементів ірландської повсякденної культури в угорське соціально-економічне середовище. Подібні ініціативи свідчать про те, що культурна дипломатія виходить за межі офіційної діяльності державних інститутів, поширюючись на сфери бізнесу, туризму, освіти та повсякденних культурних практик. У результаті формується стійка мережа міжособистісних та інституційних зв'язків, яка сприяє зміцненню довгострокового співробітництва між Ірландією та Угорщиною [24].

Сучасна дипломатія зазнає структурної трансформації під впливом цифровізації, яка змінює не лише канали комунікації, а й інституційну логіку міжнародної взаємодії. У цих умовах формуються нові форми дипломатичної практики, зокрема цифрова дипломатія, публічна дипломатія та взаємодія через соціальні мережі, що в сукупності призводить до розширення публічного виміру зовнішньополітичної діяльності держав. Інтернет у цьому контексті розглядається як один із ключових чинників трансформації дипломатії, зіставний за значенням із технологічними інноваціями попередніх історичних етапів, оскільки він суттєво прискорює інформаційні потоки та змінює характер взаємодії між державними інститутами й суспільствами [25].

Розвиток соціальних мереж призвів до інституційної переорієнтації дипломатичних місій, які отримали можливість здійснювати пряму комунікацію з громадськістю без посередництва традиційних медіа. У результаті посольства дедалі більше функціонують як елементи публічного інформаційного простору, використовуючи цифрові платформи для формування зовнішньополітичного образу держави та зміцнення її міжнародного іміджу. Суттєвого значення набула практика «дипломатії соціальних мереж», інтенсивний розвиток якої розпочався у 2010-х рр. і яка стала стійким елементом сучасної дипломатичної комунікації [25].

Прискорення цифрової трансформації дипломатії було значно посилене пандемією «COVID-19», яка призвела до масового переходу міжнародних контактів у дистанційний

формат. У цих умовах суттєво скоротилися традиційні форми неформальної дипломатії, зокрема особисті зустрічі, протокольні заходи та переговори у рамках міжнародних форумів, які відігравали важливу роль у формуванні довіри між державами. Водночас дипломатична система продемонструвала адаптивність, зберігши функціональну стійкість завдяки широкому використанню онлайн-платформ і відеоконференцзв'язку, що дозволило підтримувати міжнародну взаємодію навіть за обмеження фізичної мобільності [25].

Особливого значення цифрова трансформація набула у сфері двосторонньої дипломатії, де традиційно критичну роль відіграють особисті контакти між представниками держав. Практика показала, що дипломатичні місії були змушені суттєво посилити цифрову присутність, розглядаючи її як необхідний елемент ефективного функціонування в нових умовах. Водночас зберігається фундаментальне обмеження цифрової комунікації: незважаючи на розвиток онлайн-інструментів, стійкі дипломатичні відносини й надалі ґрунтуються на особистій взаємодії, яка залишається ключовим механізмом формування довіри та політичного капіталу [25].

Цифрова трансформація здійснює особливо виражений вплив на малі дипломатичні місії, які мають обмежені кадрові та фінансові ресурси порівняно з представництвами великих держав. У цих умовах ефективність дипломатичної діяльності дедалі більше залежить від здатності оперативно адаптуватися до цифрового середовища та використовувати онлайн-платформи як інструмент розширення зовнішньополітичного впливу. В аналітичній літературі зазначається, що для малих посольств цифровізація стає не опцією, а необхідною умовою збереження функціональної значущості в міжнародній системі [25].

Одним із ключових ефектів цифровізації є розширення аудиторії дипломатичних комунікацій. На відміну від класичної моделі, орієнтованої переважно на міждержавний рівень, цифрова дипломатія забезпечує пряму взаємодію з громадянським суспільством і формування публічного виміру зовнішньої політики. Водночас ефективність цифрових комунікацій визначається не лише технологічними можливостями, а й змістовною специфікою повідомлень, включаючи їхню відмінність щодо інформаційних стратегій інших держав, що посилює значення інформаційної конкуренції у міжнародному середовищі [25].

У випадку Республіки Ірландія цифрова дипломатія тісно пов'язана з ціннісно-орієнтованим підходом у зовнішній політиці, що передбачає акцент на культурних, гуманітарних і кооперaційних формах міжнародної взаємодії. У цьому контексті культурна дипломатія набуває функції інструменту формування міжнародного іміджу держави та зміцнення її «м'якої сили», особливо в умовах обмеженої особистої взаємодії. Додаткового значення набувають історичні й культурні проєкти, спрямовані на підтримку стійких символічних зв'язків між суспільствами.

Незважаючи на технологічну трансформацію дипломатичної практики, людський чинник зберігає центральне значення у міжнародних відносинах. Ефективність дипломатичної діяльності й надалі визначається рівнем особистої участі представників держав, якістю міжособистісних контактів і здатністю підтримувати довірливі відносини з партнерами. У цьому зв'язку цифрові інструменти розглядаються як засіб, що посилює можливості традиційної дипломатії, але не може повністю замінити її основні принципи, які ґрунтуються на особистій взаємодії та інституційній довірі [25].

**Висновки.** Сучасні ірландсько-угорські відносини становлять багаторівневу систему взаємодії, засновану на інституційній базі ЄС, стійких економічних зв'язках і розширенні гуманітарного співробітництва. Їхній розвиток відображає загальну тенденцію посилення взаємозалежності держав – членів ЄС в умовах глобальних трансформацій та ускладнення міжнародної політичної системи. Незважаючи на відмінності в історичному

досвіді, масштабах економіки та окремих зовнішньополітичних пріоритетах, Республіка Ірландія та Угорщина зберігають конструктивний характер двосторонньої взаємодії, спираючись на спільні механізми європейської інтеграції та взаємну зацікавленість у розвитку співробітництва.

Ключовою особливістю сучасних відносин є поєднання інтеграційних і національно орієнтованих стратегій зовнішньої політики. Республіка Ірландія традиційно реалізує курс на багатостороннє співробітництво, опору на міжнародне право та участь у колективних інститутах управління, тоді як Угорщина, залишаючись прихильною до європейської інтеграції, прагне до більш автономної зовнішньополітичної лінії та диверсифікації міжнародних зв'язків. Ці відмінності не мають конфліктного характеру, однак формують специфічний баланс між наднаціональними та національними елементами в межах їхньої взаємодії. Спільною основою для обох країн залишається активне використання можливостей ЄС як ключового простору економічного зростання, політичної координації та гуманітарного обміну.

Економічний вимір відносин характеризується високим рівнем взаємної інтеграції, досягнутої завдяки функціонуванню єдиного європейського ринку, що створив сприятливі умови для розвитку торгівлі, інвестиційної діяльності та виробничої кооперації. Республіка Ірландія та Угорщина, попри відмінності у підходах до зовнішньоекономічної політики, розглядають міжнародну економічну взаємодію як важливий чинник забезпечення конкурентоспроможності та сталого розвитку національних економік. Розширення присутності ірландського бізнесу в Угорщині та розвиток двосторонніх торговельно-інвестиційних зв'язків свідчать про практичну ефективність європейських інтеграційних механізмів у поглибленні економічного партнерства між державами.

Гуманітарне співробітництво, що охоплює освітні, наукові, культурні та суспільні зв'язки, формує довгострокову основу двосторонніх відносин. Суттєву роль у цьому процесі відіграють академічна мобільність, розвиток діаспоральних зв'язків, культурна дипломатія та участь громадянських суспільств. У сукупності ці елементи сприяють формуванню стійкого гуманітарного простору та зміцненню міжсуспільних зв'язків, доповнюючи інституційні форми міждержавної взаємодії. У цьому контексті відносини Республіки Ірландія та Угорщини можна охарактеризувати як модель «м'якої інтеграції» всередині ЄС.

Важливим сучасним чинником трансформації дипломатичної практики виступає цифровізація міжнародних комунікацій. Розвиток Інтернету та соціальних мереж змінив традиційні форми дипломатії, посиливши її публічний характер і розширивши канали взаємодії між державами та суспільствами. Цифрова дипломатія стала особливо значущою для малих дипломатичних місій, дозволивши їм адаптуватися до нових умов міжнародної комунікації та розширити аудиторію зовнішньополітичних повідомлень, не замінюючи водночас традиційних механізмів формування довірливих міждержавних відносин.

Таким чином, ірландсько-угорські відносини слід розглядати як стійку, комплексну та динамічно розвинену систему, що включає політико-інституційну взаємодію, економічну взаємозалежність та інтенсивні гуманітарні контакти. Їхній характер визначається поєднанням національних інтересів і загальноєвропейських інтеграційних механізмів, що забезпечує стабільність двостороннього співробітництва навіть в умовах трансформації системи міжнародних відносин. Наявність широкого кола взаємних інтересів та інституційної підтримки з боку ЄС створює сприятливі передумови для подальшого поглиблення партнерства та зміцнення ролі ірландсько-угорських відносин у системі сучасних європейських міжнародних зв'язків.

**Список використаної літератури**

1. Kinsella R. Hungary and Ireland: Divergent Paths and the Sustainability of Representative Democracy in the EU. *Hungarian Review*. 2021. Vol. 12, No. 2. URL: https://hungarianreview.com/article/hungary-and-ireland/
2. Ireland's Relationship with Hungary. *The official international website of the Irish Government.* 2026/ URL: https://www.ireland.ie/en/hungary/irelands-relationship-with-hungary/
3. Bilateral Relations. *Embassy of Hungary in Dublin*. URL: https://dublin.mfa.gov.hu/en/page/bilateral-relations
4. Griffith A. The Resurrection of Hungary: A Parallel for Ireland. Dublin : James Duffy & Co., 1904. 99 p. URL: https://openlibrary.org/books/OL7196630M/The_resurrection_of_Hungary
5. Deák I. The Lawful Revolution: Louis Kossuth and the Hungarians, 1848–1849. New York : Columbia University Press, 1979. 406 p.
6. Pyne P. The Politics of Parliamentary Abstentionism: Ireland's Four Sinn Fein Parties, 1905–1926. *The Journal of Commonwealth & Comparative Politics*. 1974. Vol. 12, № 2. P. 206–227.
7. Kann R. A. A History of the Habsburg Empire, 1526–1918. Berkeley : University of California Press, 1974. 646 p.
8. Hutchinson J. The Dynamics of Cultural Nationalism: The Gaelic Revival and the Creation of the Irish Nation State. London : Routledge, 1987. 352 p.
9. Keatinge P. Ireland and International Affairs. Dublin : Institute of Public Administration, 2019. 312 p.
10. Department of Foreign Affairs and Trade. International Priorities. *An official website of the Government of Ireland*. 2026. URL: https://www.ireland.ie/en/dfa/role-policies/international-priorities/
11. Tonra B. The Europeanisation of Irish Foreign Policy. *Irish Studies in International Affairs*. 1999. Vol. 10. P. 149–165
12. Coakley J., Gallagher M., O'Malley E., Reidy T. Politics in the Republic of Ireland. 7th ed. London : Routledge, 2024. URL: https://www.routledge.com/Politics-in-the-Republic-of-Ireland/Coakley-Gallagher-OMalley-Reidy/p/book/9781032357652
13. Orbán V. Hungary in the Changing International Environment. *Hungarian Review*. 2023. Vol. 14, No. 2. P. 15–28.
14. Denca S. Ș. Europeanization of Foreign Policy: Empirical Findings from Hungary, Romania and Slovakia. *Journal of Contemporary European Research*. 2009. Vol. 5, No. 3. P. 353–375. URL: https://doi.org/10.30950/jcer.v5i3.132
15. Bilateral Relations. *Embassy of Hungary in Dublin*. URL: https://dublin.mfa.gov.hu/en/K%C3%A9toldal%C3%BA%20kapcsolatok?utm_source=chatgpt.com
16. Nugent N. The Government and Politics of the European Union. 9th ed. London: Bloomsbury Academic, 2024.
17. Szijjarto P. Today's crucial election. *Ministry of Foreign Affairs and Trade of Hungary*. 2026. URL: https://kormany.hu/kulgazdasagi-es-kulugyminiszterium
18. Single Market: Free movement of goods, services, capital and persons. *European Commission.* URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/single-market_en
19. Half century of diplomatic ties. Ireland and Hungary, 50 years. *An official website of the Government of Ireland*. 2026. URL: https://www.ireland.ie/en/hungary/half-century-of-diplomatic-ties/
20. OECD member Ireland. *OECD*. URL: https://www.oecd.org/en/countries/ireland.html
21. Nugent N. The Government and Politics of the European Union. 9th ed. London : Bloomsbury Academic, 2024.

22. Culture – Implementing EU international cultural relations. *European External Action Service*. 09.04.2026. URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/culture-%E2%80%93-implementing-eu-international-cultural-relations_en
23. Ambassador Ronan Gargan: The Irish community in Hungary is active and vibrant. *Daily News Hungary*. October 8, 2022. URL: https://dailynewshungary.com/ambassador-ronan-the-irish-community-in-hungary-is-active-vibrant-interview/
24. Culture Crusade. Ireland and the Hungary Connection: Reviewing and Reviving a Historical Parallel. *MEON*. 2025. 24 Apr. URL: https://meonjournal.com/read/ireland-and-hungary-connection
25. Unpacking My Bottom Drawer. *Ireland in Hungary: Digital diplomacy and COVID-era embassies*. November 7, 2020. URL: https://unpackingmybottomdrawer.com/ireland-in-hungary/

## PECULIARITIES OF THE DEVELOPMENT OF INTERNATIONAL RELATIONS BETWEEN THE REPUBLIC OF IRELAND AND HUNGARY IN THE CONTEXT OF GLOBAL TRANSFORMATIONS

**Marianna Marusynets**
*Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian University,*
*Tivodor Legotsky Research Centre*
*Koshuta Square, 6, 90200, Beregovo, Ukraine*
*https://orcid.org/0000-0001-7366-9328*

This article examines the development of international relations between the Republic of Ireland and Hungary in the context of contemporary global transformations. It explores the evolution of bilateral cooperation following the end of the Cold War, when European integration became a key factor in the institutionalization of political, economic, and humanitarian interaction between the two states. Particular attention is paid to the role of Ireland's and Hungary's membership in the European Union, which has provided new mechanisms for coordinating foreign policy, expanding trade and investment ties, and promoting multi-level cooperation.

A comparative analysis of the foreign policy strategies of the two countries is conducted. The study demonstrates that the Republic of Ireland pursues a policy based on multilateral cooperation, the strengthening of international law, the preservation of military neutrality, and active participation in international organizations. Hungary, by contrast, combines its participation in European and Euro-Atlantic institutions with an emphasis on safeguarding national sovereignty, promoting regional cooperation, and diversifying its external economic relations. Despite differences in their approaches to certain issues of European policy, migration, energy security, and the broader international agenda, bilateral relations remain stable and constructive.

The main areas of contemporary Irish-Hungarian cooperation are explored, in particular political interaction, economic integration, humanitarian ties, educational and scientific exchanges, cultural diplomacy, the activities of diasporas and the development of public diplomacy. Particular attention is paid to the impact of digitalisation on the transformation of diplomatic practice, the expansion of public and digital diplomacy tools, and the role of diplomatic missions in strengthening inter-state and inter-societal contacts.

It is proved that relations between the Republic of Ireland and Hungary constitute a stable, multi-level system of cooperation based on the combination of national interests and pan-European integration mechanisms. It is demonstrated that economic interdependence, humanitarian cooperation, and the institutional support of the European Union ensure the stability of the bilateral partnership even amid the ongoing transformation of the contemporary international system, while also creating favourable conditions for further deepening bilateral cooperation.

***Key words:*** Republic of Ireland, Hungary, international relations, European integration, European Union, foreign policy, bilateral relations, economic integration, humanitarian cooperation, cultural diplomacy, digital diplomacy.

Дата першого надходження статті до видання: 11.08.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.09.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 03.11.2026